

[Tørnæs]

ne sådan, at placeringen af Barsebäckkraftværket set ud fra en befolkningsmæssig koncentration efter ministerens opfattelse ikke er mere uheldig end placeringen af så mange andre værker; der er så mange andre værker, der har en lige så stor befolkningskoncentration inden for samme rækkevidde, som Barsebäckværket har. Men der vil selvfølgelig, som ministeren også sagde, altid være en teoretisk risiko for, at et uheld kan indtræffe.

Jeg fik imidlertid ikke rigtig noget svar på, hvor lille en sådan teoretisk risiko skal være, før den er acceptabel for ministeren og for regeringen, og jeg fik heller ikke rigtig noget at vide om, hvordan ministeren ser det i sammenhæng med det filter, som skal etableres på Barsebäckværket, i hvilken udstrækning det efter hans opfattelse reducerer risikoen for et større udslip. Man kunne fristes til at spørge, om ikke Barsebäckværket er et af de værker, vi ved mest om angående sikkerhed og indretning. Endvidere kunne man fristes til at spørge, hvorfor der ikke fra regeringens side er udfoldet samme interesse og bestræbelser for at få diskuteret, hvilken indflydelse de østtyske kraftværker i givet fald ville kunne have på Danmark, og hvilke risici der er for, at der sker uheld derfra.

Men det er måske sådan, at den største risiko i forbindelse med Barsebäckværket i virkeligheden er evakueringsplanen. I TV blev vi klar over, at pædagoger og andre ville lade børnene i stikken og bare styrte af sted. Jeg synes nok, at visse politikere, også herinde, bl.a. fru Margrete Auken, påtager sig et ganske stort ansvar, når de siger, at de ville tage mand og børn med sig og styrte af sted. Jeg tror vi alle har en fælles forpligtelse til at holde hovedet koldt, hvis en evakueringsplan skal sættes i værk, og hvis den skal fungere. Jeg har lyst til at spørge fru Margrete Auken, om dette udtryk, at man vil hytte sig selv og tage sine børn og stikke af, gælder i alle forhold, hvor der er fare på færde, eller det kun gælder i dette specielle forhold, hvor der kunne være en lille risiko, og hvor måske oven i købet ansvarlige mennesker, der vidste, hvad det drejede sig om, ved deres optræden kunne bidrage til at reducere skaderens omfang, også som følge af en evakueringsplan.

Jeg vil gerne slutte af med at stille et spørgsmål til ministeren, idet jeg citerer fra det brev, der er sendt til svenskerne. Ministe-

ren sagde, at han ikke troede, svenskerne ville sige nej. Det tror jeg heller ikke, men der står, at det vil være rigtigst at lade den dansk-svenske kommission vurdere det for-annævnte materiale under hensyn til Barsebäckværkets beliggenhed. Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om den danske regering, hvis denne kommission finder frem til, at der ingen større risiko er for Barsebäckværkets sikkerhed end for andre værkers, vil acceptere dette og lade svenskerne og Barsebäckværket være i fred.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil tage fat på både noget af det, hr. Tørnæs sagde nu, og hans første indlæg, fordi det er vigtigt at få det frem. Hr. Tørnæs talte i sit første indlæg om al den billige svenske energi, som vi frådsede i. For tiden importerer vi nu ikke energi fra Sverige, men vi er jo med i det nordiske energisamarbejde, og jeg er bekendt med, at svenskerne rent faktisk har en så stor energiproduktion, at de gør meget for at komme af med den. De har et kolossalt overskud, og der er jo også kommet klare beregninger fra svenskerne nu om, at man udmærket godt kunne undvære Barsebäck; det er der vist i øvrigt ikke nogen der har bestridt.

Hvad angår det østtyske kraftværk Greifswald, har jeg igennem en lang række spørgsmål prøvet at finde ud af, om der kunne blive lavet et beredskab. Her er et beredskab nemlig realistisk eller realisabelt – skal vi sige det på den måde?

Jeg har lige en lille sidebemærkning til hr. Ole Bernt Henriksen, der i sit første indlæg talte om, at risikoen for flystyrt var betydelig større. Her kan vi jo lave sandsynlighedsberegninger. Jeg ved ikke, om hr. Ole Bernt Henriksen er klar over, hvor mange fly der flyver ind over Barsebäck hvert år – det er mange. Barsebäck er ikke konstrueret til at kunne modstå flystyrt. Det er der visse atomkraftværker der er, men det er Barsebäck ikke.

Hr. Tørnæs spørger mig, om jeg under alle omstændigheder vil gøre sådan. Det er svært at svare på, hvad man vil gøre i en sådan situation, men jeg tror, det er meget realistisk at beskrive en spontan reaktion. Jeg skal ikke stå her og sige, hvordan mit kendskab til mig selv i katastrofesituationer ellers er. Det, jeg